

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENAT

LEGE

privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art.1 – Prevederile prezentei legi reglementează condițiile privind constituirea, gestionarea, utilizarea și controlul Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, denumit în continuare *Fondul de garantare*.

Art.2 – Din Fondul de garantare se asigură plata creanțelor salariale care rezultă din contractele individuale și colective de muncă încheiate de salariații angajatorilor împotriva cărora au fost pronunțate hotărâri judecătorești definitive de deschidere a procedurii insolvenței și față de care a fost dispusă măsura ridicării totale sau parțiale a dreptului de administrare, denumiți în continuare *angajatori în stare de insolvență*.

Art.3 – Constituirea, gestionarea și utilizarea Fondului de garantare are la bază următoarele principii:

a) principiul contributivității, conform căruia Fondul de garantare se constituie pe baza contribuțiilor datorate de angajatori;

b) principiul obligativității, potrivit căruia angajatorii au, conform legii, obligația de a participa la constituirea Fondului de garantare;

c) principiul repartitiei pe baza căruia fondul realizat se redistribuie pentru plata drepturilor salariale datorate de angajatorii în stare de insolvență;

d) universalitatea obligației de plată a creanțelor salariale, indiferent de îndeplinirea sau neîndeplinirea obligației de contribuție a angajatorilor;

e) Fondul de garantare este independent de resursele gestionate de instituția de administrare;

f) Fondul de garantare nu poate face obiectul măsurilor asigurătorii sau a executării silite.

Art.4 – În sensul prevederilor prezentei legi termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *angajator* – persoana fizică sau persoana juridică ce poate să angajeze forța de muncă pe bază de contract individual de muncă, în condițiile prevăzute de Legea nr.53/2003 – Codul Muncii, cu modificările și completările ulterioare;

b) *angajator transnațional* – angajatorul persoană fizică sau juridică ce desfășoară activități pe teritoriul României și cel puțin al unui alt stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European;

c) *salariat* – persoana fizică ce prestează muncă pentru și sub autoritatea unui angajator, în temeiul unui contract individual de muncă încheiat pentru normă întreagă sau cu timp parțial sau a unui contract de muncă la domiciliu, de muncă temporară sau de ucenicie la locul de muncă, indiferent de durata acestora;

d) *creanțe salariale* – drepturi salariale și alte drepturi bănești datorate și neplătite salariatului care au fost stabilite în contractul individual de muncă și/sau contractul colectiv de muncă.

CAPITOLUL II

Constituirea Fondului de garantare

Art.5 – (1) Resursele financiare ale Fondului de garantare se constituie din:

a) contribuția angajatorilor;

b) venituri reprezentând dobânzi, majorări de întârziere pentru neachitarea în termenul de plată a contribuției la Fondul de garantare precum și din alte sume provenite din surse admise de lege;

c) sume provenite din recuperarea debitelor create în condițiile prezentei legi, altele decât cele provenind din contribuțiile la Fondul de garantare.

(2) Resursele financiare constituite potrivit prevederilor alin.(1) se prevăd distinct la partea de venituri a bugetului asigurărilor pentru somaj.

(3) Veniturile constituite potrivit alin.(1) sunt destinate în exclusivitate pentru finanțarea categoriilor de creanțe salariale prevăzute de prezenta lege precum și pentru finanțarea cheltuielilor de gestionare a Fondului de garantare.

(4) Cheltuielile pentru finanțarea categoriilor de creanțe salariale prevăzute de prezenta lege precum și pentru finanțarea cheltuielilor de gestionare a Fondului de garantare se prevăd distinct la partea de cheltuieli a bugetului asigurărilor pentru șomaj.

(5) În cazul în care veniturile Fondului de garantare depășesc cheltuielile efectuate potrivit prevederilor prezentei legi, excedentele anuale rezultate se raportează în anul următor, și se pot utiliza pentru finanțarea cheltuielilor prevăzute la art.13 alin.(1).

(6) Eventualele deficite înregistrate în situația în care veniturile sunt depășite de cheltuielile Fondului de garantare se acoperă din disponibilitățile înregistrate în anii precedenți.

Art.6 – (1) Execuția de casă a sumelor aferente Fondului de garantare se realizează prin Trezoreria Statului.

(2) Disponibilitățile financiare ale Fondului de garantare se păstrează la Trezoreria Statului și sunt purtătoare de dobânzi.

Art.7 – (1) Angajatorii au obligația de a plăti lunar o contribuție la Fondul de garantare, în cotă de 0,25%, aplicată asupra fondului total de salarii brute lunare realizate de salariați.

(2) La data intrării în vigoare a prevederilor prezentei legi, cota contribuției datorate la bugetul asigurărilor pentru șomaj de angajatorii prevăzuți la alin.(1), stabilită potrivit legislației în vigoare, se diminuează cu 0,25 puncte procentuale.

Art.8 – (1) Angajatorii au obligația de a declara lunar contribuția la Fondul de garantare, la organul fiscal competent, până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se datorează drepturile salariale.

~~(2) Termenul de declarare a contribuției la Fondul de garantare constituie și termen de plată.~~

(3) Modelul și conținutul declarației privind obligațiile de plată la Fondul de garantare se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(4) Pentru neplata contribuției datorate la termenul prevăzut la alin.(2) se aplică majorări de întârziere, în condițiile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art.9 - (1) Activitatea privind înregistrarea fiscală, declararea, stabilirea, verificarea, colectarea și soluționarea contestațiilor pentru contribuția la Fondul de garantare se realizează de către Ministerul Finanțelor Publice prin Agenția Națională de Administrare Fiscală și unitățile sale subordonate, potrivit legii.

(2) Contribuția la Fondul de garantare se administrează potrivit dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Organele fiscale prevăzute la alin.(1) vor proceda la actualizarea din oficiu a informațiilor conținute în vectorul fiscal din registrul contribuabilului cu obligația referitoare la contribuția la Fondul de garantare.

(4) Sumele realizate din activitatea de colectare prevăzută la alin.(1) se varsă la Fondul de garantare.

CAPITOLUL III

Gestionarea Fondului de garantare

Art.10 – Gestionarea Fondului de garantare se face de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, prin agențiile pentru ocuparea forței de muncă județene și a municipiului București, denumite în continuare *agenții teritoriale*.

Art.11 – În gestionarea Fondului de garantare, agențiile teritoriale au următoarele atribuții:

a) primesc, examinează și soluționează cererile privind plata creanțelor salariale care rezultă din contractele individuale și/sau colective de muncă;

b) stabilesc cuantumul creanțelor salariale cuvenite salariaților și efectuează plata acestora;

c) recuperează debitele create în condițiile prezentei legi, altele decât cele provenind din contribuțiile la Fondul de garantare;

d) reprezintă interesele Fondului de garantare în relațiile cu instituțiile administrației publice centrale și locale, instanțele judecătorești, societăți sau organizații;

e) efectuează schimbul de informații cu instituțiile competente din statele membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European.

Art.12 – Cheltuielile de gestionare se suportă din resursele Fondului de garantare, în limita a 5% din venituri, în condițiile stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

CAPITOLUL IV

Utilizarea Fondului de garantare

Art.13 – (1) Din resursele Fondului de garantare se suportă, în limitele și în condițiile prevăzute în prezentul capitol, următoarele categorii de creanțe salariale:

a) salariile restante;

b) compensațiile bănești restante, datorate de angajatori pentru concediul de odihnă neefectuat de salariați, dar numai pentru maximum un an de muncă;

c) plățile compensatorii restante, în cuantumul stabilit în contractul colectiv de muncă și/sau contractul individual de muncă, în cazul încetării raporturilor de muncă;

d) compensațiile restante pe care angajatorii au obligația de a le plăti, potrivit contractului colectiv de muncă și / sau contractului individual de muncă, în cazul accidentelor de muncă sau al bolilor profesionale;

e) indemnizațiile restante, pe care angajatorii au obligația, potrivit legii, de a le plăti pe durata întreruperii temporare a activității.

(2) Din Fondul de garantare nu se suportă contribuțiile sociale datorate de angajatorii în stare de insolvență.

Art.14 – (1) Suma totală a creanțelor salariale suportate din Fondul de garantare nu poate depăși cuantumul a 3 salarii medii brute pe economie, pentru fiecare salariat.

(2) Salariul avut în vedere la alin.(1) este salariul mediu brut pe economie, comunicat de Institutul Național de Statistică în luna în care s-a deschis procedura insolvenței.

Art.15 – (1) Creanțele salariale prevăzute la art.13 alin.(1) lit.a), c) d) și e) se suportă pentru o perioadă de 3 luni calendaristice.

(2) Perioada prevăzută la alin.(1) este perioada anterioară datei la care se solicită acordarea drepturilor și precede sau succede datei deschiderii procedurii insolvenței.

(3) O altă solicitare privind plata creanțelor salariale poate fi făcută numai dacă perioada prevăzută la alin.(2) este mai mică de 3 luni.

Art.16 – Creanțele izvorâte din raporturi de muncă, plătite în cazul falimentului, potrivit legislației în vigoare, se diminuează cu sumele achitate din Fondul de garantare.

Art.17 – În situația în care se pronunță închiderea procedurii de insolvență, ca urmare a redresării angajatorilor, aceștia sunt obligați să restituie sumele suportate din Fondul de garantare, în termen de 6 luni de la pronunțarea hotărârii de închidere a procedurii.

Art.18 – Hotărârea de închidere a procedurii va fi notificată de îndată de judecătorul sindic agenției teritoriale de ocupare a forței de muncă în a cărei rază se află sediul, domiciliul sau reședința angajatorului.

Art.19 – (1) Stabilirea cuantumului creanțelor salariale cuvenite salariaților și efectuarea plății acestora se realizează de agențiile teritoriale, la cererea scrisă a administratorului sau lichidatorului angajatorului în stare de insolvență.

(2) Agenția teritorială poate proceda la stabilirea cuantumului creanțelor salariale cuvenite salariaților și la efectuarea plății acestora și în baza cererii formulate de către salariații angajatorului în stare de insolvență sau de organizațiile legal constituite ce reprezintă interesele acestora.

(3) Cererile prevăzute la alin.(1) și (2) vor fi însoțite de documente care să ateste că împotriva angajatorului a fost pronunțată o hotărâre judecătorească definitivă de deschidere a procedurii insolvenței și a fost dispusă măsura ridicării totale sau parțiale a dreptului de administrare.

(4) Înainte de a se adresa agenției teritoriale, salariații sau organizațiile legal constituite ce reprezintă interesele acestora trebuie să notifice în scris administratorului sau lichidatorului angajatorului în stare de insolvență, în vederea efectuării demersurilor necesare pentru plata creanțelor salariale potrivit alin.(1). O copie a notificării se va atașa la cererea adresată agenției teritoriale potrivit alin.(2).

Art.20 – (1) În cazul angajatorului transnațional în stare de insolvență, stabilirea cuantumului creanțelor salariale cuvenite salariaților care prestează în mod obișnuit munca pe teritoriul României și efectuarea plății acestora se realizează de agenția teritorială în a cărei rază teritorială salariații își desfășoară activitatea.

(2) La stabilirea stării de insolvență se ia în considerare hotărârea pronunțată de autoritatea competentă dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, prin care se deschide procedura sau, după caz, prin care se constată că nu există bunuri în averea debitorului sau că sunt insuficiente pentru a justifica deschiderea procedurii insolvenței și se pronunță radierea acestuia din registrul în care este înmatriculat.

Art.21 – (1) În situația în care, în urma examinării documentelor prevăzute la art.19 alin.(1), se constată îndeplinirea condițiilor prevăzute la art.2, agenția teritorială emite dispoziția privind stabilirea cuantumului creanțelor salariale suportate din Fondul de garantare pentru salariații angajatorului în stare de insolvență.

(2) Dispoziția prevăzută la alin.(1) se comunică administratorului sau lichidatorului angajatorului în stare de insolvență și constituie titlu de creanță, care devine titlu executoriu la data la care expiră termenul de plata, în situația prevăzută la art.17.

(3) În cazul în care se constată că angajatorul nu îndeplinește condițiile prevăzute la art.2, cererea prevăzută la art.19 alin.(1) se respinge, prin dispoziția motivată a agenției teritoriale, care se comunică persoanelor prevăzute la art.19.

Art.22 – (1) În cazul în care angajatorii aflați în situația prevăzută la art.17 nu restituie de bunăvoie sumele suportate din Fondul de garantare, agențiile teritoriale vor proceda la acțiuni de executare silită.

(2) Debitele create prin nerespectarea de către angajatori prevăzuți la art.17 a obligației de restituire a sumelor suportate din Fondul de garantare se recuperează de la aceștia în temeiul dispoziției prevăzute la art.21 alin.(2).

(3) Activitatea de îndeplinire a măsurilor asigurătorii, precum și de efectuare a executării silite a debitelor prevăzute la alin.(2) se realizează potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de către personalul de specialitate din cadrul agențiilor pentru ocuparea forței de muncă, desemnat prin dispoziții ale directorilor executivi.

CAPITOLUL V

Sancțiuni

Art.23 – (1) Constituie contravenție următoarele fapte:

a) necomunicarea datelor și informațiilor solicitate în scris de agențiile teritoriale, pentru îndeplinirea atribuțiilor prevăzute de prezenta lege;

b) comunicarea de date și informații incomplete sau eronate.

(2) Prevederile alin.(1) se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art.24 – Contravențiile prevăzute la art.23 alin.(1) se sancționează după cum urmează:

a) cea prevăzută la lit.a), cu amendă de la 1.000 lei (RON) la 3.000 lei (RON);

b) cea prevăzută la lit.b), cu amendă de la 5.000 lei (RON) la 10.000 lei (RON).

Art.25 – Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art.23 alin.(1) și art.24 se realizează de organele de control ale agențiilor teritoriale.

Art.26 – Dispozițiile referitoare la stabilirea și sancționarea contravențiilor se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art.27 – Sumele încasate din amenziile contravenționale, aplicate conform prezentei legi, se fac venit la bugetul de stat.

Art.28 – Litigiile privind aplicarea prevederilor prezentei legi se soluționează de către instanțele judecătorești competente, potrivit legii.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art.29 – (1) Dispozițiile prezentei legi intră în vigoare la 1 ianuarie 2007.

(2) Beneficiază de prevederile prezentei legi salariații angajatorilor pentru care starea de insolvență intervine după data de 1 ianuarie 2007.

(3) Sumele necesare pentru plata creanțelor salariale prevăzute la art.13 precum și cheltuielile de gestionare a Fondului de garantare, se suportă, pentru anul 2007, din subvenția acordată de la bugetul de stat către bugetul asigurărilor pentru somaj.

Art.30 – În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei va elabora normele metodologice de aplicare a legii și le va supune spre aprobare Guvernului.

Prezenta lege transpune Directiva Consiliului nr.80/987/CEE privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la protecția salariaților în cazul insolvabilității angajatorului, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr.L283 din 28.10.1980, cu modificările aduse prin Directiva Parlamentului European și a Consiliului nr.2002/74/CE publicată în Jurnalul Oficial nr.L270 din 08.10.2002.

FIȘA FINANCIARĂ
asupra influențelor aplicării Legii privind constituirea și utilizarea fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale

ANUL	2007	2008	2009
FONDUL DE GARANTARE			
Venituri			
Contributii angajator (1+2+3)	163.000,00	181.000,00	197.000,00
1. Contributii de la persoane juridice si fizice, care utilizeaza munca salariata (a * b* c*d*12 luni)	158.000,00	176.000,00	192.000,00
a) Numar mediu salariați (mii persoane)	4.902,00	4.934,00	4.967,00
b) Castig salarial mediu lunar brut (lei)	1.182,30	1.303,20	1.417,50
c) Cota medie contributie (%)	0,25	0,25	0,25
d) Grad de realizare (%)	91,00	91,00	91,00
2. Contributii de la salariați cu timp partial de lucru (fosti colaboratori)	5.000,00	5.000,00	5.000,00
a) Numar salariați cu timp partial de lucru (mii pers.)	525,00	525,00	525,00
b) Venit mediu lunar asigurat (sal. minim)	340,00	350,00	360,00
c) Cota medie contributie (%)	0,25	0,25	0,25
d) Grad realizare (%)	91,00	91,00	91,00
3. Debite incasate de la angajatori, majorari etc.	0,00	0,00	0,00
Cheltuieli			
Total cheltuieli	0,00	166.450,50	182.203,83
1. Creante salariale (nr. beneficiari x castigul salarial mediu lunar brut x 3 luni)	0,00	157.400,50	172.353,83
Numar beneficiari	0,00	40,26	40,53
2. Cheltuieli de administrare ale fondului - 5% din venituri	0,00	9.050,00	9.850,00
Excedent	163.000,00	14.549,50	14.796,18

BUGETUL ASIGURARILOR PENTRU SOMAJ			
Venituri			
Diminuare fata de prognoza la nivel macroeconomic	-163.000,00	-181.000,00	-197.000,00

Tabel de concordanță

Directiva Consiliului 80/987/CEE privind armonizarea legislațiilor Statelor membre referitoare la protecția salariaților în cazul insolvenței patronului

Directiva Consiliului 2002/74/CE din 23 septembrie 2002 de modificare a Directivei Consiliului 80/987/CEE privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la protecția salariați lor în cazul insolvenței angajatorului

Proiect de Lege privind constituirea și utilizarea Fondului de Garantare al Salariilor

Actul normativ comunitar		Actul norm./ Proiectul de act normativ național		Diferențe	Instituția responsabilă (inițiator)	Calendar
Art. Para.	Prevederi	Art. Alin.	Prevederi			
1	2	3	4	5	6	7
Art.1 Para.1	Prezenta directivă se aplică creanțelor salariaților ce decurg din contracte sau raporturi de muncă încheiate cu angajatorii care sunt în situație de insolvență conform art. 2 para.1.		Art.1 – Prevederile prezentei legi reglementează condițiile privind constituirea, gestionarea, utilizarea și controlul Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, denumit în continuare <i>Fondul de garantare</i> . Art.2 – Din Fondul de garantare se asigură plata creanțelor salariale care rezultă din contractele individuale și colective de muncă încheiate de salariații angajatorilor împotriva cărora au fost pronunțate hotărârâri judecătorești definitive de deschidere a procedurii insolvenței și față de care a fost dispusă măsura ridicării totale sau parțiale a dreptului de administrare, denumiți în continuare <i>angajatori în stare de insolvență</i> .			

Actul normativ comunitar		Actul norm./ Proiectul de act normativ național		Diferențe	Instituția responsabilă (inițiator)	Calendar
Art. Para.	Prevederi	Art. Alin.	Prevederi			
1	2	3	4	5	6	7
Art.1 Para.2	În mod excepțional Statele Membre pot exclude din domeniul de aplicare a prezentei directive, creanțele anumitor categorii de salariați, în temeiul existenței altor forme de garantare, dacă se stabilește că acestea oferă salariatului o protecție echivalentă cu cea rezultată din prezenta directivă.					
Art.1 Para.3	Dacă o astfel de dispoziție este deja în vigoare în legislația lor națională , statele membre pot exclude în continuare din domeniul de aplicare a prezentei directive: (a) personalul de serviciu casnic încadrat de o persoană fizică ; (b) pescarii remunerați în cotă-parte.					
Art.2 Para.1	În scopul aplicării prezentei directive, un angajator este considerat în stare de insolvabilitate în cazul în care <u>a fost formulată o solicitare privind deschiderea unei proceduri colective fondate pe insolvabilitatea angajatorului</u> , prevăzut de dispozițiile legale, de reglementare și administrative ale unui stat membru, implicând <u>deposedarea parțială sau totală a angajatorului de activele sale și numirea unui judecător sindic</u> sau a unei persoane care exercită o funcție similară , iar <u>autoritatea care este</u>		Art.2 – Din Fondul de garantare se asigură plata creanțelor salariale care rezultă din contractele individuale și colective de muncă încheiate de salariații angajatorilor împotriva cărora au fost pronunțate hotărârări judecătorești definitive de deschidere a procedurii insolvenței și față de care a fost dispusă măsura ridicării totale sau parțiale a dreptului de administrare, denumiți în continuare <i>angajatori în stare de insolvență</i> .			

Actul normativ comunitar		Actul norm./ Proiectul de act normativ național		Diferențe	Instituția responsabilă (inițiator)	Calendar
Art. Para.	Prevederi	Art. Alin.	Prevederi			
1	2	3	4	5	6	7
	<p>competentă în temeiul dispozițiilor menționate:</p> <p>(a) a hotărât instituirea procedurii sau</p> <p>(b) a constatat că întreprinderea sau unitatea angajatorului a fost definitiv închisă și că activele disponibile sunt insuficiente pentru a justifica instituirea procedurii.</p>					
Art.2 Para.2	<p>Prezenta directivă nu va atinge dreptului național cu privire la <u>definirea termenilor „salariat”, „angajator”, „remunerație”, „drept dobândit”, „drept în curs de dobândire”</u>.</p> <p>Cu toate acestea, statele membre nu pot exclude din domeniul de aplicare a prezentei directive:</p> <p>(a) salariații cu fracțiune de normă în sensul Directivei 97/81/CE;</p> <p>(b) lucrătorii cu contract pe durată determinată în sensul Directivei 1999/70/CE;</p> <p>(c) lucrătorii având un raport de muncă temporar în sensul art. 1 alin. (2) din Directiva 91/383/CEE.</p>		<p>Art.4 – În sensul prevederilor prezentei legi termenii și expresile de mai jos au următoarele semnificații:</p> <p>a) <i>angajator</i> – persoana fizică sau persoana juridică ce poate să angajează forță de muncă pe bază de contract individual de muncă, în condițiile Legii nr.53/2003 – Codul Muncii, cu modificările și completările ulterioare</p> <p>c) <i>salariat</i> – persoana fizică ce prestează muncă pentru și sub autoritatea unui angajator, în temeiul unui contract individual de muncă încheiat pentru normă întreagă sau cu timp parțial sau a unui contract de muncă la domiciliu, de muncă temporară sau de ucenicie la locul de muncă, indiferent de durata acestora</p>			
Art.2	Statele membre nu pot fixa o		Art.4 – În sensul prevederilor			

Actul normativ comunitar		Actul norm./ Proiectul de act normativ național		Diferențe	Instituția responsabilă (inițiator)	Calendar
Art. Para.	Prevederi	Art. Alin.	Prevederi			
1	2	3	4	5	6	7
Para.3	<u>durată minimă pentru contractul de muncă</u> sau raportul de muncă pentru ca lucrătorii să fie îndreptățiți să pretindă drepturile în temeiul prezentei directive		prezentei legi termenii și expresile de mai jos au următoarele semnificații: c) <i>salariat</i> – persoana fizică ce prestează muncă pentru și sub autoritatea unui angajator, în temeiul unui contract individual de muncă încheiat pentru normă întreagă sau cu timp parțial sau a unui contract de muncă la domiciliu, de muncă temporară sau de ucenicie la locul de muncă, indiferent de durata acestora			
Art.2 Para.4	Prezenta directivă nu împiedică statele membre să extindă protecția lucrătorilor și la alte situații de insolvabilitate, de exemplu încetarea permanent <i>de facto</i> a plăților, stabilită prin proceduri diferite de cele menționate la primul paragraf, după cum se prevede în dreptul național. Aceste proceduri nu creează, totuși, o obligație de garantare din partea instituțiilor celorlalte state membre în cazurile prevăzute la secțiunea III a					
Art.3	Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura că instituțiile de garantare asigură, sub rezerva art. 4, plata drepturilor neachitate ale salariaților care rezultă din contracte de muncă sau raporturi de muncă, inclusiv, în		Art.13 – (1) Din resursele Fondului de garantare se suportă, în limitele și în condițiile prevăzute în prezentul capitol, următoarele categorii de creanțe salariale: a) salariile restante;			

Actul normativ comunitar		Actul norm./ Proiectul de act normativ național		Diferențe	Instituția responsabilă (inițiator)	Calendar
Art. Para.	Prevederi	Art. Alin.	Prevederi			
1	2	3	4	5	6	7
	<p>cazurile prevăzute de dreptul național, compensația pentru încetarea raporturilor de muncă.</p> <p>Creanțele preluate de instituția de garantare sunt drepturile salariale neplătite referitoare la o perioadă care precede și/sau, după cum este cazul, succede o dată stabilită de statele membre.</p>		<p>b) compensațiile bănești restante, datorate de angajatori pentru concediul de odihnă neefectuat de salariați, dar numai pentru maximum un an de muncă;</p> <p>c) plățile compensatorii restante, în cuantumul stabilit în contractul colectiv de muncă și / sau contractul individual de muncă, în cazul încetării raporturilor de muncă;</p> <p>d) compensațiile restante pe care angajatorii au obligația de a le plăti, potrivit contractului colectiv de muncă și / sau contractului individual de muncă, în cazul accidentelor de muncă sau al bolilor profesionale;</p> <p>e) indemnizațiile restante, pe care angajatorii au obligația, potrivit legii, de a le plăti pe durata întreruperii temporare a activității.</p>			
Art.4 Para.1	<p>Statele membre au posibilitatea de a limita obligația de plată prevăzută la art. 3 pentru instituțiile de garantare</p>		<p>Art.15 – (1) Creanțele salariale prevăzute la art.13 alin.(1) a), c), d) și e) se suportă pentru o perioadă de 3 luni calendaristice.</p> <p>Art.16 – Creanțele izvorâte din raporturi de muncă, plătite în cazul falimentului, potrivit legislației în vigoare, se diminuează cu sumele achitate din Fondul de garantare.</p>			

Actul normativ comunitar		Actul norm./ Proiectul de act normativ național		Diferențe	Instituția responsabilă (inițiator)	Calendar
Art. Para.	Prevederi	Art. Alin.	Prevederi			
1	2	3	4	5	6	7
Art.4 Para.2	<p>Când statele membre își exercită dreptul prevăzut la alin. (1), acestea specifică durata perioadei pentru care drepturile salariale neachitate urmează să fie plătite de către instituția de garantare. Aceasta însă nu poate fi mai scurtă decât perioada care acoperă remunerația pentru ultimele 3 luni ale raportului de muncă care precede și/sau succede datei menționate la art. 3.</p> <p>Statele membre pot include această perioadă minim de 3 luni într-o perioadă de referință cărei durată nu poate fi mai mică de 6 luni. Statele membre care prevăd o perioadă de referință de cel puțin 18 luni pot limita durata perioadei pentru care drepturile salariale neachitate urmează să fie plătite de către instituția de garantare la 8 săptămâni.</p> <p>În acest caz, pentru calculul perioadei minime se folosesc perioadele care sunt cele mai favorabile salariatului.</p>		<p>Art. 15 - (2) Perioada prevăzută la alin.(1) este perioada anterioară datei la care se solicită acordarea drepturilor și precede sau succede datei deschiderii procedurii insolvenței.</p> <p>(3) O altă solicitare privind plata creanțelor salariale poate fi făcută numai dacă perioada prevăzută la alin.(2) este mai mică de 3 luni.</p>			
Art.4 Para.3	<p>În plus, statele membre pot stabili plafoane ale plăților efectuate de instituțiile de garantare. Aceste plafoane nu se pot situa mai jos de un nivel compatibil din punct de vedere social cu obiectivul social al prezentei directive.</p>		<p>Art.14 – (1) Suma totală a creanțelor salariale suportate din fondul de garantare nu poate depăși cuantumul a 3 salarii medii brute pe economie, pentru fiecare salariat.</p> <p>(2) Salariul avut în vedere la alin.(1)</p>			

Actul normativ comunitar		Actul norm./ Proiectul de act normativ național		Diferențe	Instituția responsabilă (inițiator)	Calendar
Art. Para.	Prevederi	Art. Alin.	Prevederi			
1	2	3	4	5	6	7
	Când statele membre recurg la această posibilitate, acestea informează Comisia asupra metodelor folosite pentru stabilirea plafonului		este salariul mediu brut pe economie, comunicat de Institutul Național de Statistică în luna în care s-a deschis procedura insolvenței.			
Art.5	<p>Statele membre vor prevedea reguli detaliate în privința organizării, finanțării și funcționării instituțiilor de garantare, respectând în special următoarele principii:</p> <p>a) activele instituțiilor vor fi independente de capitalul de exploatare al patronilor și inaccesibile în cursul procedurilor în caz de insolvabilitate;</p> <p>b) patronii vor contribui la finanțare, cu excepția cazului în care aceasta este acoperită integral de către autoritățile publice;</p> <p>c) răspunderea instituțiilor nu va depinde de îndeplinirea obligației de a contribui la finanțare.</p>		<p>Art.3 – Constituirea, gestionarea și utilizarea Fondului de garantare are la bază următoarele principii:</p> <p>a) principiul contributivității, conform căruia Fondul de garantare se constituie pe baza contribuțiilor datorate de angajatori;</p> <p>b) principiul obligativității, potrivit căruia angajatorii au, conform legii, obligația de a participa la constituirea Fondului de garantare;</p> <p>c) principiul repartiției pe baza căruia fondul realizat se redistribuie pentru plata drepturilor salariale datorate de angajatorii în stare de insolvență;</p> <p>d) universalitatea obligației de plată a creanțelor salariale, indiferent de îndeplinirea sau neîndeplinirea obligației de contribuție a angajatorilor;</p> <p>e) Fondul de garantare este independent de resursele gestionate de instituția de administrare;</p> <p>f) Fondul de garantare nu poate</p>			

Actul normativ comunitar		Actul norm./ Proiectul de act normativ național		Diferențe	Instituția responsabilă (inițiator)	Calendar
Art. Para.	Prevederi	Art. Alin.	Prevederi			
1	2	3	4	5	6	7
			face obiectul măsurilor asigurătorii sau a executării silite.			
Art.6	Statele membre pot să prevadă că articolele 3, 4 și 5 să nu se aplice contribuțiilor datorate în baza regimurilor naționale obligatorii de securitate socială sau a regimurilor complementare de pensii la nivel de întreprindere sau grup de întreprinderi, organizate în afara regimurilor naționale statutare de securitate socială.		Art.13 (2) Din Fondul de garantare nu se suportă contribuțiile sociale datorate de angajatorii în stare de insolvență .			
Art.7	Statele membre vor lua măsurile necesare pentru a se asigura că <u>neplata contribuțiilor obligatorii datorate, înainte de data la care a survenit insolvabilitatea, de către patron instituțiilor de asigurări din regimurile naționale obligatorii de securitate socială, nu va prejudicia dreptul salariaților la prestații din partea acestor instituții de asigurări, în măsura în care contribuțiile salariaților au fost reținute din remunerația plătită.</u>					

Actul normativ comunitar		Actul norm./ Proiectul de act normativ național		Diferențe	Instituția responsabilă (inițiator)	Calendar
Art. Para.	Prevederi	Art. Alin.	Prevederi			
1	2	3	4	5	6	7
Art.8	Statele membre vor asigura luarea măsurilor necesare în vederea <u>protejării intereselor salariaților și persoanelor care părăsiseră deja întreprinderea sau firma patronului, la data la care a survenit insolvabilitatea acestuia</u> , în ceea ce privește <u>drepturile dobândite sau în curs de dobândire la prestații pentru limită de vârstă, inclusiv la prestații de urmaș, în condițiile regimurilor complementare de pensii la nivel de întreprindere sau grup de întreprindere, organizate în afara regimurilor naționale obligatorii de securitate socială.</u>					
	Secțiunea a III-a Dispoziții privind situațiile transnaționale					
Art.8 a Para 1	Dacă o întreprindere care desfășoară activități pe teritoriile a cel puțin două state membre se află într-o situație de insolvabilitate în sensul art. 2 alin. (1), <u>instituția competentă pentru plata drepturilor salariale neachitate ale salariaților este instituția din statul membru pe al cărui teritoriu aceștia lucrează sau își exercită de obicei activitatea.</u>		Art.20 – (1) În cazul angajatorului transnațional în stare de insolvență, stabilirea cuantumului creanțelor salariale cuvenite salariaților care prestează în mod obișnuit munca pe teritoriul României și efectuarea plății acestora se realizează de agenția teritorială în a cărei rază teritorială salariații își desfășoară activitatea.			
Art.8 a	Extinderea drepturilor salariaților este					

Actul normativ comunitar		Actul norm./ Proiectul de act normativ național		Diferențe	Instituția responsabilă (inițiator)	Calendar
Art. Para.	Prevederi	Art. Alin.	Prevederi			
1	2	3	4	5	6	7
Para 2	stabilită de dreptul care reglementează instituția de garantare competentă					
Art.8 a Para 3	Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a asigura în cazurile prevăzute la alin. (1) că la stabilirea stării de insolvență a angajatorului în sensul prezentei directive sunt luate în considerație hotărârile pronunțate în contextul procedurilor de insolvență menționate la art. 2 alin. (1), care au fost solicitate în alt stat membru.		Art.19 – (1) Stabilirea cuantumului creanțelor salariale convenite salariaților și efectuarea plății acestora se realizează de agențiile teritoriale, la cererea scrisă a administratorului sau lichidatorului angajatorului în stare de insolvență. Art. 20 (2) La stabilirea stării de insolvență se ia în considerare hotărârea pronunțată de autoritatea competentă dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, prin care se deschide procedura sau, după caz, prin care se constată că nu există bunuri în averea debitorului sau că sunt insuficiente pentru a justifica deschiderea procedurii insolvenței și se pronunță radierea acestuia din registrul în care este înmatriculat.			
Art.8 b Para 1	În scopul aducerii la îndeplinire a art. 8a, statele membre prevăd efectuarea de schimburi de informații relevante între administrațiile publice competente și/sau instituțiile de garantare menționate la art. 3, care să facă posibil în special informarea instituției de garantare		Art.11 – În gestionarea Fondului de garantare, agențiile teritoriale au următoarele atribuții: e) efectuează schimbul de informații cu instituțiile competente din statele membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European.			

Actul normativ comunitar		Actul norm./ Proiectul de act normativ național		Diferențe	Instituția responsabilă (inițiator)	Calendar
Art. Para.	Prevederi	Art. Alin.	Prevederi			
1	2	3	4	5	6	7
	responsabile cu plata drepturilor salariale neachitate ale salariați lor.					

Actul normativ comunitar		Actul norm./ Proiectul de act normativ național		Diferențe	Instituția responsabilă (inițiator)	Calendar
Art. Para.	Prevederi	Art. Alin.	Prevederi			
1	2	3	4	5	6	7
Art.8 b Para 2	Statele membre comunică Comisiei și celorlalte state membre informațiile necesare pentru contactarea administrațiilor lor publice competente și/sau a instituțiilor de garantare. Comisia ia măsuri ca aceste comunicări să fie accesibile publicului					
Art.9 Para 1	Prezenta directivă nu aduce atingere posibilității statelor membre de a aplica a sau de a introduce legi, reglementări sau dispoziții administrative mai favorabile salariaților.					
Art.9 Para 2	Punerea în aplicare a prezentei directive nu poate justifica un regres în raport cu situația existentă în fiecare stat membru și în raport cu nivelul general de protecție a lucrătorilor în domeniul reglementat de ea.					
Art. 10	Prezenta directivă nu afectează posibilitatea statelor membre de: (a) a lua măsurile necesare în vederea evitării abuzurilor; (b) a refuza sau a diminua obligația de plată menționată la art. 3 sau obligația de garantare menționată la art. 7, dacă îndeplinirea obligației nu se justifică datorită existenței unor legături speciale între salariat și angajator și a unor		Art.23 – (1) Constituie contravenție următoarele fapte : a) necomunicarea datelor și informațiilor solicitate în scris de agențiile teritoriale, pentru îndeplinirea atribuțiilor prevăzute de prezenta lege; b) comunicarea de date și informații incomplete sau eronate. (2) Prevederile alin.(1) se			

Actul normativ comunitar		Actul norm./ Proiectul de act normativ național		Diferențe	Instituția responsabilă (inițiator)	Calendar
Art. Para.	Prevederi	Art. Alin.	Prevederi			
1	2	3	4	5	6	7
	<p>interese comune concretizate într-o înțelegere secretă între ace șia.</p> <p>(c) a refuza sau a reduce obligația la care se face referire în art. 3 sau obligația de garantare menționat la art. 7 în cazurile în care salariatul, de unul singur sau împreună cu rude apropiate, a deținut în proprietate o parte esențială din întreprinderea sau firma angajatorului și a exercitat o influență considerabilă asupra activităților acesteia.</p>		<p>completează cu dispozițiile Codului de procedură fiscală.</p> <p>Art.24 – Contravențiile prevăzute la art.23 alin.(1) se sancționează după cum urmează:</p> <p>a) cea prevăzută la lit.a), cu amendă de la 1.000 la 3.000 lei;</p> <p>b) cea prevăzută la lit.b), cu amendă de la 5.000 la 10.000 lei</p>			
Art. 10 a	<p>Statele membre notifică Comisiei și celorlalte state membre tipurile de proceduri naționale de insolabilitate care intră în domeniul de aplicare a prezentei directive și toate modificările aduse acestora. Comisia publică aceste notificări în <i>Jurnalul Oficial al Comunităților Europene</i></p>					